

РЕШЕНИЕ

№ 1069

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **10575** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на И. Д. С. от [населено място] срещу мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация вх. № АО-05-4627/03.09.2020 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация отговаря на формалните изисквания на закона, установени в чл. 25 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ и в него ясно са изложени въпросите, отправени до задължения субект. Възражава се още, че заявлението е получено и регистрирано в общината, като ирелевантен е факта дали ответникът е прочел електронното писмо или не. Сочи, че разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ задължава органите да се произнесат по отправено до тях искане с нарочен акт, за което писмено да уведомят заявителя, което според жалбоподателя изключва възможността за постановяване на мълчалив отказ да се издаде търсения административен акт. Твърди, че мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да бъде отменен мълчаливия отказ и се осъди ответника да предостави достъп до исканата

информация, както и да бъдат присъдени разноси по делото.

Ответникът – КМЕТ НА ОБЩИНА КРУШАРИ – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № АО-05-4627/03.09.2020 г., подадено до кмета на [община] чрез системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“, И. Д. С. е поискала, в електронна форма, достъп до следната обществена информация: 1. Копия на сключените в периода 2017 г. – 2019 г. нетрудови договори /граждански, консултантски, посреднически, преводачески и др./ за предоставяне на услуги на обща стойност над 1000 лева без ДДС, с изключение на тези, сключени по реда на Закона за обществените поръчки; 2. Копия на документите, установяващи размера на платените от общината възнаграждения по договорите по т. 1 и вида и количеството на предоставените по тях услуги; 3. В случай, че предоставянето на копия затруднява общината, е поискана информация относно предмета на всеки от договорите, правното основание, на което е сключен, договореното и изплатено възнаграждение от общината, вида и количеството на предоставените по договора услуги; 4. Информация по какви причини са сключени договорите и по какви критерии са избрани контрагентите по тях; 5. Информация припокриват ли се задълженията по тези договори със задължения на лица, наети по трудов договор с общината, съгласно длъжностните им характеристики; 6. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати или адвокатски дружества от кмета или общината за периода 2016 – 2019 г. вкл. и на каква месечна цена; 7. Осъществявано ли е процесуално представителство през този период по граждански или административни дела, по които страна е кметът на общината или общината, от адвокати и ако да – по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет и с какъв материален интерес; 8. В какъв размер са разходите на общината за процесуално представителство по тези дела.

В срока, установен в чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, кметът на [община] не се е произнесъл по искането за достъп до обществена информация, поради което жалбоподателят атакува постановления по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК мълчалив отказ да му бъде предоставена исканата информация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това, че заявлението за достъп е постъпило в [община] на 03.09.2020 г. чрез системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“, обстоятелство, което не се отрича и от ответника, както и че срокът за произнасяне е бил 14 дни, в съответствие с чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе до 17.09.20 г. /работен ден/, от която дата започва да тече и едномесечния срок за оспорването му по съдебен ред и като взе предвид, че жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 18.09.2020 г. – съгласно поставен върху нея вх. № 29130/18.09.2020 г., т. е., съдът намира жалбата за

допустима. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Безспорно се установява от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, че кметът на [община] е задължен субект по смисъла на закона. В чл. 3 от ЗДОИ е регламентирано задължение за „задължените субекти” да предоставят информацията, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задължените субекти не се произнесат в срок по подаденото пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка следва да се има предвид, че в този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Член 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедуриране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, кметът на [община] е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация вх. № АО-05-4627/03.09.2020 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление кметът на [община] е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя или се изпраща по пощата с обратна разписка. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация,

или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, отказът като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне.

Предвид изхода на делото и направеното искане от жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на общо 1 010 лева съдебни разноски, представляващи държавна такса в размер на 10 лева и реално изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация вх. № АО-05-4627/03.09.2020 г., подадено от И. Д. С..

ВРЪЩА административната преписка на КМЕТА НА ОБЩИНА КРУШАРИ за произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА ОБЩИНА КРУШАРИ да заплати на И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1 010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

